

Arrest

nr. 242 173 van 13 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. LEEN
Gouverneur Roppesingel 131
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BOTTELIER *loco* advocaat J. LEEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse staatsburger te zijn van Arabische origine. U werd op X1995 geboren in X als soennitische moslima. Tijdens uw studies aan de universiteit leerde u R. S. X kennen (O.V.: X; CGVS: X). In april 2014 begonnen jullie een relatie. R. kreeg echter politieke problemen op de universiteit waardoor hij Irak moest ontvluchten in augustus 2015. Voor zijn vlucht vroeg hij uw moeder om uw hand, die toestemde, maar zonder uw vader op de hoogte te brengen omdat jullie jullie verloving pas officieel wilden maken wanneer uw studies zouden zijn afgerond en hij een vluchtelingenstatus zou hebben in België. Na zijn vertrek hadden jullie nog dagelijks contact. R. ontving de vluchtelingenstatus op 31/12/2016.

Begin 2018 wouden jullie zich officieel verloven en uw moeder vertelde over de relatie aan uw vader. Uw vader is echter erg conservatief en om verschillende redenen, waarvan de belangrijkste eigenlijk was dat hij wilde dat u met uw neef trouwde, wees hij het huwelijksaanzoek af. R. belde nog verschillende keren naar uw vader om hem te proberen overtuigen, maar hij hield voet bij stuk en wou niets van jullie relatie weten. Hij vroeg u of u nog steeds contact met R. had en u ontkende uit schrik voor de gevolgen. Op 15/12/2018 betrapte uw vader u echter terwijl u aan het videochatten was met R.. Uw vader werd woedend, sloeg u, maakte uw gsm kapot en sloot u op in een voorraadkamer. Twee dagen bleef u opgesloten en kreeg u nog maar één maaltijd per dag. Ondertussen contacteerde uw vader uw oom en vertelde dat het tijd werd voor de verloving met uw neef, K.. Op 17/12/2018 verloofde u zich onder dwang met uw neef. U besloot echter dat u zo snel mogelijk moest vluchten en verliet op 20/12/2018 uw ouderlijke woonst. U ging toen naar het huis van een vriendin van de universiteit, E., die een verwant had die contacten had met smokkelaars. U regelde van daaruit uw reis. Op 28/12/2018 verliet u definitief Bagdad en reisde met het vliegtuig naar Turkije.

U bleef slechts één dag in Turkije en reisde op 29/12/2018 verder naar Europa. Via een smokkelroute kwam u op 05/01/2019 aan in België, alwaar u een verzoek indiende tot internationale bescherming bij de bevoegde asielautoriteiten op 11/03/2019. U beviel ondertussen ook van een zoon, R. X, op 22/10/2019.

Ter staving van uw identiteit en asielmotieven legt u uw internationaal reispaspoort neer en een attest van een gynaecologenpraktijk in Hasselt ivm uw zwangerschap.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 04/03/2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 09/03/2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest bij terugkeer naar Irak om gedood te worden door uw vader en uw stam omdat u weggelopen bent van de verloving met uw neef en nu in België een kind heeft met R.. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen en wel omwille van de volgende redenen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw versie van uw reisweg naar België. U beweert illegaal gekomen te zijn met een smokkelaar die u via uw vriendin E. had weten te regelen (CGVS p.8-9). U zou eerst met uw eigen paspoort met het vliegtuig naar Turkije zijn gereisd en daarna met een vals paspoort door Europa zijn gesmokkeld (CGVS p.8). In uw paspoort staat er echter nergens een stempel die uw vertrek op 28/12/18 vanuit de luchthaven in Irak bevestigt,

maar wél een stempel die getuigt dat u op 03/01/19 Irak verliet. De datum van voornoemde stempel is moeilijk leesbaar doordat er een vlek van onbekende oorsprong zit op de plaats van de datum. Geconfronteerd met de vraag waarvan deze vlek afkomstig is, beweert u dit niet te weten (CGVS p.7). Hoewel moeilijker leesbaar, is het nog steeds duidelijk dat de datum van uw vertrek uit Irak 03/01/19 was, mede door het vergelijken van de andere stempels van vertrek die steeds gekoppeld kunnen worden aan een stempel van binnenkomst enkele dagen later, terwijl de stempel van 03/01/19 geen latere datum van binnenkomst kent. Indien u echter werkelijk pas op 03/01/19 Irak verliet, dan is het moeilijk voorstelbaar dat u op 05/01/19 al in België arriveerde indien u via Turkije door meer dan zes verschillende Europese landen moest worden gesmokkeld in de laadruimte van een vrachtwagen. Het vermoeden dat u niet illegaal naar Europa werd gesmokkeld, maar wel legaal reisde met uw paspoort op 03/01/19 wordt bovendien nog versterkt door het feit dat uit uw administratief dossier blijkt dat u een Schengen-visum aanvraag bij de Italiaanse overheid. Initieel ontkent u ooit een visum aangevraagd te hebben in Europa, maar na confrontatie met de gegevens in uw dossier antwoordt u dat u inderdaad ergens in oktober 2018 een visum aanvraag omdat u op vakantie wilde naar Rome om stiekem R. te zien (CGVS p.9-10). U beweert echter dat uw visumaanvraag werd geweigerd omwille van uw jonge leeftijd (CGVS p.10; p.13). In 2018 was u echter al 23 jaar oud, hetgeen geenszins minderjarig is, en daardoor ook geen geloofwaardige reden voor de beweerdte afwijzing van uw visumaanvraag. Volledigheidshalve kan ook opgemerkt worden dat ook uw bewering met een illegaal paspoort door Europa te zijn gereisd, ongeloofwaardig is, gezien u geen enkele informatie over dit paspoort kunt geven -zelfs niet het land van uitgifte- behalve de voornaam van de vrouw wiens identiteit u had aangenomen (CGVS p.8). Gevraagd of het niet net belangrijk is om de informatie op het valse paspoort goed van buiten te leren in geval van controles, antwoordt u dat u te zeer in schok was om bovenstaande informatie te onthouden (CGVS p.8). Nochtans bent u een universitair geschoolde vrouw die op andere momenten tijdens het persoonlijk onderhoud zeer precieze informatie kan geven, waardoor ook deze bewering weinig overtuigend is. Op grond van het voorgaande besluit het CGVS dan ook dat u niet illegaal naar België gesmokkeld werd, maar wel legaal reisde. Indien u in staat was legaal te reizen, wordt uw gehele verhaal over de vlucht uit uw ouderlijk huis en het regelen van een smokkelaar achter de rug van uw ouders reeds een stuk minder geloofwaardig.

Daarnaast mist ook uw asielrelaas in zijn geheel logica en aannemelijkheid. U beweert dat uw vader een zeer conservatieve man is wiens gedachtegoed nog steeds beheerst wordt door de stammencultuur, mede omwille van het feit dat uw nonkel langs vaderskant het hoofd van de stam is (CGVS p.11; p.19). Dit beeld van uw vader botst echter met uw profiel en de rest van uw verhaal. Zo blijkt duidelijk dat u uit een gegoede familie uit Bagdad komt, die verschillende reizen ondernam met het hele gezin naar o.a. naar Amman en Dubai (zie paspoort en CGVS p.7). U beschrijft uw vader zelf als 'een intellectueel iemand' die heeft gestudeerd (CGVS p.19) en ambtenaar is bij het ministerie binnenlandse zaken (CGVS p.5). U en uw zussen krijgen van uw vader allen de mogelijkheid om te gaan studeren (CGVS p.12) en u behaalde in 2017 een diploma in 'business-economy' aan de universiteit (CGVS p.6-7). Geconfronteerd met het feit dat al het voorgaande botst met het profiel van iemand die zijn dochter wilt dwingen om te trouwen met haar neef, verdedigt u zich door te stellen dat uw vader nog steeds onder invloed staat van de stammentraditie omwille van zijn broer die stamhoofd is (CGVS p.19). Gevraagd waarom u dan niet eerder aan uw neef werd uitgehuwelijkt als uw vader daar toch zo op stond, antwoordt u dat u vroeger het excuus kon gebruiken dat u eerst uw studies wilde afronden voor u zou trouwen (CGVS p.15). Geconfronteerd met het feit dat u uw diploma reeds behaalde in juni 2016, terwijl uw vader u pas dwong tot een verloving met uw neef in december 2018 en dus op dat moment uw excuus al minstens 1,5 jaar niet meer gold, geeft u het merkwaardige antwoord dat uw vader u na het afronden van uw studies een rustperiode wilde gunnen en u de kans wou geven zelf toe te stemmen met een huwelijk met uw neef (CGVS p.15-16). Deze hele redenering mist echter logica. Het klinkt dan ook erg onwaarschijnlijk dat een vader die zijn dochter naar de universiteit laat gaan en na het behalen van haar diploma 1,5 jaar de tijd geeft om na te denken over een verloving, plots in blinde woede ontsteekt naar aanleiding van een betrapte videochat en haar dagen opsluit met beperkt voedsel om haar dan twee dagen later toch te dwingen zich te verloven met haar neef. Dit alles wordt nog onwaarschijnlijker indien men in het achterhoofd houdt dat uw vader al sinds begin 2018 op de hoogte was van uw relatie met R. en diens huwelijksaanzoek, maar nooit tot concrete actie overging tegen deze relatie, tot op het moment dat hij uw videochat betrapte op 15/12/2018 en dan plots overging tot zulke drastische maatregelen. Bijgevolg kan het CGVS geen ernstig geloof hechten aan uw vaders bezwaren tegen uw relatie met R., en, zelfs indien er geloofd zou worden dat hij geen voorstander was van uw relatie, kan er zeker geen geloof worden gehecht aan zijn wil om u onder dwang uit te huwelijken binnen de familie.

Tot slot dient er ook opgemerkt te worden dat R. tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 17/10/16 opmerkelijk genoeg geen enkele melding maakt van uw vaders bezwaren tegen jullie relatie en zelfs vermeldt dat jullie verloofd zijn (zie administratief dossier R. S. X, CGVS nr. 15/25773). U brengt hier tegen in dat R. op dat moment alleen nog maar uw hand had gevraagd aan uw moeder, en niet aan uw vader, waardoor het niet om een 'officiële' verloving ging (CGVS p.18). Gevraagd waarom hij alleen de toestemming van uw moeder zou vragen, antwoordt u dat jullie nog wilden wachten met een officiële verloving tot hij zekerheid had over zijn verblijfsstatus in België en u afgestudeerd was (CGVS p.18). Bovenstaande uitleg verklaart (enigszins) waarom jullie zich nog niet officieel zouden willen verloven, maar verklaart geenszins waarom uw moeder als enige op de hoogte zou worden gebracht van jullie voornemen om te trouwen. Zeker gezien u eerder vertelde dat R. op het moment dat hij om uw hand vroeg in 2016, geen idee had dat uw vader niet op de hoogte was (CGVS p.18). Bijgevolg bekrachtigen de verklaringen van R. uit 2016 het vermoeden van het CGVS dat u zich met de toestemming van uw gehele familie reeds enkele jaren geleden officieel verloofde.

Ter staving van uw afkomst en asielrelaas legt u uw internationaal reispaspoort neer en een attest van een gynaecologenpraktijk in Hasselt ivm uw zwangerschap. Uw paspoort bewijst uw identiteit, die hier niet ter discussie staat, en bevestigt het vermoeden dat u vanuit Irak legaal naar België reisde op 03/01/2019. Het attest ivm uw zwangerschap bewijst dat u inmiddels moeder bent geworden, hetgeen verder niet relevant is voor de beoordeling van uw verzoek tot internationale bescherming. Bijgevolg slagen bovenstaande documenten er niet in om uw verhaal te bekrachtigen.

Uit bovenstaande trekt het CGVS dan ook de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat uw vader zich zou verzetten tegen uw relatie met R. en u daardoor gedwongen werd zich te verloven met uw neef. U kent geen andere problemen in Irak.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de

veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief het gedeelte van de Baghdad Belts gelegen in de provincie Bagdad, waaronder Tarmiya, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Besmayah, Nahrwan, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat deze grondig is gewijzigd sinds 2017. De toenmalige eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de activiteiten van ISIL in Bagdad en de Baghdad Belts in 2018-2019 beperkt waren nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017. ISIL heeft wel nog actieve cellen in het noordelijke en westelijke gedeelte van de Baghdad Belts. Vanuit de gebieden waar het traditioneel steun heeft genoten, is ISIL nog steeds in staat om aanvallen uit te voeren in het stedelijk centrum van Bagdad.

ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. Het merendeel van deze aanvallen door ISIL vindt plaats in de Baghdad Belts, met name in de districten Tarmiya, Taji en Latifiya al is het aantal incidenten, en het aantal burgerdoden dat hierbij valt, nog steeds beperkt.

Het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018-2019 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIL vanaf juni 2014 in bepaalde delen van Irak voerde, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de ISF en onder de paraplu van de PMU werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad.

Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIL verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de (andere delen van de) ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U maakt niet aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

U legt geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In wat zich aandient als het enig middel stelt verzoekster:

“4.1. Verzoekende partij is moeten vluchten uit Irak

(...) In de beslissing van het CVGS wordt gesteld dat er geen geloof wordt gehecht aan de wijze waarop verzoekende partij naar België zou zijn gereisd. Er wordt verwezen naar een Stempel daterend van 03/01/2019 die op het paspoort van verzoekende partij aanwezig zou zijn.

20. Verzoekende partij merkt op dat zij wel degelijk Irak is moeten ontvluchten. Zij heeft Irak verlaten op 28 december 2018, en is toen naar Turkije gegaan. Daar heeft zij haar paspoort afgegeven aan een persoon van wie zij een vals paspoort kreeg. Ze heeft haar reis verdergezet met het valse paspoort, samen met twee Syriërs.

Verzoekende partij kreeg haar paspoort terug toen ze in België aankwam. Zij weet niet wat er na 29 december 2019 met haar paspoort is gebeurd. Mogelijks werd haar paspoort gebruikt door iemand anders.

4.2. Verzoekende partij wenst bijkomend gehoord te worden over haar reisweg aangezien het besluit van het CGVS ter zake geheel onjuist is

(...) Verzoekende partij verzoekt om gehoord te worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting, zodat zij haar volledige reisweg in detail kan toelichten. Hierbij kan zij toelichting geven over elk tussentijds verblijf (Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk), en hierdoor haar verhaal op een juiste manier kan toelichten.

4.3. Verzoekende partij heeft een daadwerkelijk gegronde vrees om terug te keren naar Irak

(...) Het CGVS neemt aan dat verzoekende partij geen gegronde angst kan hebben van haar vader gelet op het gegeven dat de vader wordt beschreven als een "intellectueel iemand", ambtenaar is bij het ministerie van binnenlandse zaken, verzoekende partij en haar zussen de mogelijkheid gaf om te studeren, etc.

(...) Hoewel verzoekende partij voornoemde niet betwist, betekent dit niet dat verzoekende partij geen terechte vrees kan hebben ten aanzien van haar vader. Op basis van deze elementen kan het CGVS er immers niet van uitgaan dat de vader zijn dochter die (1) zich heeft verzet tegen de uithuwelijking, (2) de stam heeft verraden door te vluchten en (3) moeder is geworden van een buitenechtelijk kind, niet zou vermoorden. Dit is immers gebruikelijk in een stammentraditie, en de moeder van verzoekende partij heeft haar uitdrukkelijk meegedeeld dat ze niet kan terugkeren naar Irak omdat de vader haar anders zou vermoorden.

(...) Verzoekster vraagt de Raad om een bijkomend verhoor zodat zij de gebruikelijke tradities in Irak kan duiden, en hierdoor aan te tonen dat de angst die zij heeft voor haar vader gegronde is.

(...) Het gegeven dat dhr. X tijdens zijn persoonlijk onderhoud van bij CGVS geen melding heeft gemaakt van het gegeven dat de vader van verzoekende partij bezwaren heeft tegen hun relatie is hier volstrekt irrelevant en doet geen afbreuk aan de realiteit."

2.2. Bij aanvullende nota van 25 september 2020 brengt verweerder volgende nieuwe elementen ter kennis:

- UNHCR "International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq" van mei 2019;
- EASO "Country Guidance note: Iraq" van juni 2019;
- EASO COI Report "Iraq - Security situation" van maart 2019;
- COI Focus "Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak" van 20 maart 2020.

Beoordeling

3.1. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.2. Inzake haar reisweg naar België en het gebruikte paspoort bevestigt verzoekster dat zij Irak verliet op 28 december 2018 via Turkije waar zij haar paspoort afgaf en een vals paspoort kreeg. Verzoekster verklaart dat ze reisde en verbleef in Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije en Oostenrijk en dat ze bij aankomst in België haar paspoort terugkreeg.

Verzoekster omschrijft niet op welke wijze en om welke reden zij diende te reizen met een vals paspoort doorheen Europa terwijl ze over een eigen paspoort beschikt dat een uitreisstempel bevat van 3 januari 2019. Dit geldt des te meer aangezien verzoekster universitair geschoold is maar geen informatie kan geven over dit gebruikte valse paspoort - waarvan ze zelfs het land van uitgifte niet kent – alsook omtrent de reden en de wijze waarom ze haar origineel paspoort in België dan plots zou hebben teruggekregen. Verzoekster brengt evenmin enig begin van bewijs bij inzake haar voorgehouden illegale reisweg vanuit Turkije doorheen Europa.

De bevestiging van haar verklaringen kan bijgevolg niet aangenomen worden als nuttige weerlegging van de motivering inzake de visumstempel van 3 januari 2019 (in combinatie met haar visumaanvraag voor een Schengen-visum) en de reisweg naar België.

3.3. Verzoekster verwijst naar haar verzet tegen een uithuwelijking, de geboorte van haar kind en het verraad dat zij hierdoor tegen de stam zou hebben gepleegd als reden van haar vrees voor vervolging.

Het louter vasthouden aan haar verklaringen kan niet aangenomen worden als dienstige weerlegging van de motivering die terecht en op pertinent gronden vaststelt dat:

- verzoekster afkomstig is uit een gegoede familie in Bagdad, die verschillende buitenlandse reizen ondernam, en waar verzoekster en haar zussen de mogelijkheid hadden om te studeren aan de universiteit;
- het niet plausibel is dat een vader, die zijn dochter naar de universiteit laat gaan en haar na het behalen van haar diploma 1,5 jaar de tijd geeft om na te denken over een verloving, alsnog plots in

blinde woede ontsteekt naar aanleiding van een betrapte videochat en haar dagen opsluit met beperkt voedsel om haar dan twee dagen later toch te dwingen zich te verloven met haar neef;

- dit alles nog onwaarschijnlijker is omdat verzoeksters vader al sinds begin 2018 op de hoogte was van haar relatie met R. en diens huwelijksaanzoek, maar nooit tot concrete actie overging tegen deze relatie;
- zelfs indien geloof kan worden gehecht aan de verklaring dat verzoeksters vader geen voorstander was van haar relatie met R., *quod non*, dan nog kan er zeker geen geloof worden gehecht aan de wil van verzoeksters vader om haar onder dwang uit te huwelijken binnen de familie.

Daarenboven brengt verzoekster geen nuttige verklaring bij waarom haar moeder als enige op de hoogte zou worden gebracht van het voornemen om te trouwen. Verzoekster verklaarde dat R., op het moment dat hij om haar hand vroeg in 2016, geen idee had dat haar vader niet op de hoogte was (CGVS p. 18) waaruit verweerder wel degelijk kon afleiden dat uit de verklaringen van R. uit 2016 blijkt dat verzoekster zich met de toestemming van de gehele familie reeds enkele jaren geleden officieel verloofde.

Verweerder besloot op basis van de voorhanden zijnde elementen terecht dat er geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoeksters vader zich zou verzetten tegen haar relatie met R. en zij daardoor gedwongen werd om zich te verloven met haar neef.

3.4. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.5. Verzoekster voert geen verweer tegen de omstandige motivering inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze motivering vindt, mede gelet op de aanvullende nota van verweerder van 25 september 2020, steun in het administratief dossier en is terecht en pertinent. Aangezien deze motivering op generlei wijze wordt betwist, wordt ze door de Raad bijgetreden.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS